

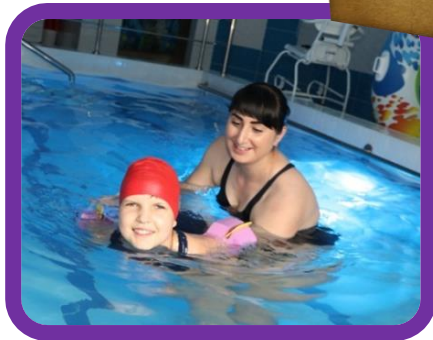

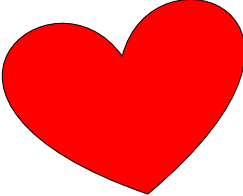
№34

Веселка

Дитяча газета Чернігівського обласного центру комплексної реабілітації дітей з інвалідністю «Відродження»

Я

«Відродження»

Спеціальний випуск дитячої газети «Веселка» до Дня людей з інвалідністю діти присвятили своєму улюбленому Центру. Тема випуску - «Я люблю «Відродження». В своїх статтях юні автори діляться своїми враженнями від реабілітації та висвітлюють важливі події з життя закладу за поточний рік.

Центр «Відродження» – країна щастя для дітей

Є у нашому місті дуже незвичайне місце для особливих діточок! Центр «Відродження»- є найкращим в Україні, а його працівники справжні професіонали. Саме завдяки їх старанням багато дітей стало на ноги. У прямому сенсі цих слів. Центр розвивається дуже швидко і має високий рівень надання допомоги у сфері реабілітації дітей з інвалідністю.

Надзвичайно важливою для Центру є допомога іноземних друзів.

Діти добре знають та люблять Джорджа, Алана та багатьох англійців, які допомагають Центру.

Це дуже важка та важлива праця – зібрати та доставити до Центру гуманітарний вантаж з усім необхідним для реабілітації. До того ж надзвичайно вражає доброта англійських меценатів, їх чуйне та уважне ставлення до дітей. Незабутніми є зустрічі англійців з дітьми. Це завжди справжнє свято радості,

посмішок, подарунків. Важливо, що у «Відродженні» кожна дитинка відчуває себе потрібною.

Студенти та викладачі [Anglia Ruskin University](#) вже протягом п'яти років приїждять до Центру у якості волонтерів. Їх щире, доброзичливе ставлення до

дітей викликає повагу. Всю свою любов та турботу вони віддають діткам, які відповідають волонтерам

взаємністю та посмішками на обличчях. Цього літа, протягом двох тижнів

перебування в Центрі, англійські волонтери відвідували корекційні заняття та майстер-класи спеціалістів закладу, прикрасили яскравими малюнками новеньку сенсорну кімнату та дитячу роздягальню, відвідували тяжко хворих дітей вдома. Зворушливим та яскравим було прощальне свято з англійськими волонтерами. Діти вразили англійців своїми талантами, а волонтери затанцювали веселий танок – попурі. Це було вражаюче і незабутньо.

Новітнє обладнання, професіоналізм лікарів, та педагогів роблять справжні дива. Велика дяка тим, хто створив цей прекрасний Центр. Наталія Леонідівна та Василь Іванович- це лікарі з великої літери. Вони постійно піклуються про те, щоб в Центрі використовувалися найновітніші розробки та інновації. У «Відродженні» працюють кращі фахівці, які використовують сучасні методики реабілітації. Центр - маленька країна, у якій створені ідеальні умови для дітей з особливими потребами. З перших хвилин перебування тут з'являється відчуття затишку та теплої, я б навіть сказала, родинної атмосфери. Це позитивно впливає на процес лікування. До кожного пацієнта тут індивідуальний підхід та індивідуальна розробка програми занять. Керівниками Центру було сформовано дружній колектив справжніх професіоналів, які дійсно люблять те, що вони роблять! За це їм велика шана та подяка особисто від мене. «Відродження» дає квиток у життя!

Гончарова Владислава

Дружба без кордонів

Мене звати Макобок Тетяна. Мені 11 років. Вже декілька разів я проходила лікування в Центрі в той самий час, коли тут перебували волонтери з Великої Британії.

Мені дуже подобається в «Відродженні». Після курсу реабілітації я завжди почувалася краще.

Я люблю спілкуватись з англійцями. Вони добрі, веселі, цікаві. З ними можна дуже швидко знайти спільну мову. Всі в Центрі з

натхненням чекають на кожен приїзд англійських волонтерів. Цього року я допомагала волонтерам

малювати яскраві малюнки на стінах, показувала виставу для маленьких дітей, співала з ними пісні англійською.

Найбільше мені сподобалася Мері. Вона дуже добра, з нею цікаво спілкуватись. Також, Мері приваблива. Для мене живе спілкування з носієм англійської мови є дуже корисним і цікавим.

Я дуже вдячна за можливість спілкування з волонтерами. Сподіваюсь, що вони будуть кожен рік приїжджати до центру, і я з радістю буду їх зустрічати!

Добрий день. Мене звати Шевченко Тетяна. Мені 10 років. Вже чотири роки я допомагаю Англія Раскін університету в проєкті Місія Україна. Я дуже люблю Центр «Відродження». Тут дуже якісне, гарне лікування. Мені цікаво разом з англійцями гратись, малювати, танцювати.

Нещодавно я їм допомагала прикрашати стіни малюнками. Якщо чесно мені було складно з ними спілкуватися. Я просто майже не володію англійською мовою, але я адаптувалася та старалася їх розуміти, вивчила багато нових слів.

Найбільше я розуміла Анджелу. Вона дуже класна, весела, розумна красива. Мені сподобалось спілкуватися та працювати разом з нею.

Я люблю центр «Відродження» від душі. Бажаю нашому дорогому Центру подальшого розвитку і процвітання!

Віка Рогожина - надзвичайно чуйна та тендітна, емоційна і творча дівчина.

Захоплюється музикою. Свої почуття та переживання вона висловлює у віршах. Вірші Віки щирі та зворушливі, вони линуть з самого серця. Ось таки рядки Віка присвятила улюбленому Центру:

Наш Центр «Відродження»

**Наш Центр найкращий,
Він такий один у нас
І всі діти тут щасливі.
Наш директор він, як сонце,
Гріє лагідним теплом!**

Вікторія Рогожина, 28.11.2018

Мрії та дії

Привіт, мене звати Сергій. Мені 18 і напевно я тут востаннє, тому хотів вам розповісти про наш Центр. Коли вперше приїхав сюди мені було 9. Які тоді були відчуття, не пам'ятаю, але впевнений, що мені так

само подобалось тут, як і зараз. Центр - це лише позитив та добро. За цей час я бачив як Центр змінювався: новий корпус, персонал, нові знайомі та друзі.

В Центрі я мав змогу познайомитись з волонтерами. Я навіть намагався з ними поговорити, але була проблема,

все що знав англійською, вилітало з голови. Тут завжди приємний персонал, який може знайти підхід до кожної дитини. Нажаль, у соціумі не всі добре сприймають та відносяться до людей з обмеженими можливостями, вони цього не розуміють: "Бог їм суддя", але у "Відродженні" можна отримати підтримку серед своїх, і це добре, а для когось і важливо.

Яка різниця чи здоровий ти, чи хворий, головне - залишатися людиною, хто знає як життя повернеться, сьогодні він, а завтра ти. Я багато бачив таких, але робив вигляд ніби то їх і не було, "навіщо звертати увагу на людей, яким ти байдужий?" нехай йдуть з Богом. Хотів порадити тим, хто читає цю статтю: не можна опускати руки, налаштовуватися на негатив, потрібно йти до своєї мети, зайняти себе чимось, щоб відпочиваючи - не бути вільним, і працювати - не падаючи з "ніг"! У нашому житті головне мріяти, тому що цим ти мотивуєш себе.

Є хороша цитата: "Мрії повинні бути або божевільними, або нереальними. Інакше - це просто плани на завтра". Нам трохи треба сміливості, щоб робити божевільні вчинки і щоб кожен день запам'ятався на завжди. Життя хороша штука, потрібно лише знайти себе!

Кондрашевський Сергій

Захоплюємось талантом

Вже більше року в нашому Центрі працює паліативний блок. Тут перебувають важко хворі дітки, які потребують особливого піклування. З перших днів працює в паліативній службі медична сестра Гришко Наталія Григорівна. Вона не лише прекрасний спеціаліст та душевна, співчутлива людина, а й талановита поетеса. Має власну збірку віршів. До того ж прекрасно малює. Вірші Наталії Григорівни публікуються в обласних газетах та мають своїх шанувальників. Наталія Григорівна вперше ділиться своєю творчістю на сторінках «Веселки». До написання цих зворушливих рядків її надихнули діти,

про яких піклувалась в паліативному блоці. Думки та переживання втілились в поетичних рядках. Ці слова в саме серце:

Зламани крила - перерваний політ

Зламани крила - уже не злетіти,
Зламани доленьки - не відтворити.
Все вже збулося і все вже звершилось.
Богу молитись лише залишилось.

Зменшити біль і тривогу на серці,
Висушити сльози - перлинки в озерці
Зможе лиш час і молитва до Бога,
Щоб залишила сердечна облога.

Нижний промінчик і пестить і гріє
Мати дитинку колише, лепіє,
Хоче підняти на ноги, всадити
Ласкавим слово її оповити.

Тільки не чують, не бачать, не знають
Скільки печалі вони ще зазнають,
Бо не судилося на крилах злетіти,
В небі під хмарами довго парити.

Зламани крила - політ перервався.
Ніч закінчилась і день знов почався.
Лише в душі віра, надія, любов
Серцю підкажуть, як вижити знов.

Маківка червона

Родилося на Божий світ дитя
Малесеньке, безпомічне і кволе.
Як маківка червона лугова
Зросла в жару липневу в полі.
Стеблиночка тоненька, лист тремтить,
Схиля голівочку додолу.

Червоним полум'ям мак цвіт горить
Тендітна квіточка – дитятко роду.
Колише вітерець траву,
Що поросла висока і шовкова,
Гойдає матінка дитиноньку свою,
Що народилася і жде рятунок Бога.
О, Боже милий, Ти спаси його,
Від бід дитятко, маківку червону.
Не забирай в матусі, залиши
Надію, віру і любов в підмогу.

Випуск був підготовлений на заняттях в комп'ютерному кабінеті Обласного центру комплексної реабілітації дітей з інвалідністю 2018 рік
Запрошуємо на сайт Центру www.rcn.org.ua
наша сторінка в Facebook www.facebook.com/centreRevival